

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku W. S.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w O.
z udziałem Z. S.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 3 czerwca 2005 r.,
na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 listopada 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w O. wniosła kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z dnia 5 listopada 2004 r., zmieniającego wyrok Sądu pierwszej instancji i poprzedzającą go decyzję Kasy i stwierdzającego, że W. S. od dnia 1 stycznia 2003 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie. W kasacji, opartej na podstawie „naruszenia art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr. 137, poz. 887 ze zm.) w związku z art. 2 ustawy z dnia 12 września 1996 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. Nr 124, poz. 585) przez przyjęcie, że wspólnik spółki jawnej korzysta po dniu 1 stycznia 2003 r. ze swobody wyboru

ubezpieczenia na podstawie art. 2 powołanej ustawy” został zawarty wniosek o uchylenie w całości wyroku Sądu Apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pod rządem Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554) skarżący zobowiązany jest do przedstawienia w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393³ § 1 pkt 3). Obowiązek przedstawienia takich okoliczności jest unormowaniem nawiązującym do instytucji tzw. przedsądu, uregulowanej w art. 393 k.p.c., strona ma więc wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości albo wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 5 lipca 2001 r., V CKN 176/01, nie publikowane, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 OSNC 2002/2 poz. 22 lub z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147). Skarżący może także przedstawić argumenty wskazujące na oczywiste naruszenie prawa lub nieważność postępowania (por. uchwałę Połączonych Izb, Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003/4, poz. 92).

Kształtując formę kasacji, ustawodawca wyraźnie oddzielił podstawy kasacji i ich uzasadnienie od okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, wobec czego jest oczywiste, że wymagania przewidziane w art. 393³ § 1 k.p.c. mają charakter odrębny i samodzielny, a także inny cel procesowy. Obowiązku przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji nie można zatem wypełnić przez przytoczenie podstaw kasacyjnych, jak też na odwrót, wskazanie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji nie może zastąpić przytoczenia podstaw kasacyjnych. W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalił się już, oczywisty zresztą pogląd, że spełnienie obowiązku wynikającego z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może

polegać na odwołaniu się przez skarżącego do uzasadnienia podstaw kasacyjnych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52).

W kasacji rolniczego organu rentowego, opartej na podstawach naruszenia prawa materialnego przedstawione zostało tylko uzasadnienie podstaw kasacyjnych, brak w niej natomiast wskazania okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania według kryteriów określonych w art. 393 KPC, zatem nie spełnia wymagania z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNP 2003/18 p. 437, Wokanda, 2002/6, s. 29, z dnia 17 stycznia 2003 r., I CZ 189/02, z dnia 13 lutego 2003 r., II UK 290/02, Postanowienie z dnia 21 lipca 2003 r., II UZ 41/03, z dnia 17 października 2003 r., I PK 389/03, z dnia 17 października 2003 r., I PK 402/03 - dotychczas niepublikowane).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁵ § 1 w związku z art. 393¹⁹ k.p.c. orzekł jak w sentencji.